

F. t. l. vedr. visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union m.v.

sanktion derfor i visse tilfælde kunne føre til, at en anmodning om fuldbyrdelse imødekommes, selv om en anmodning i øvrigt ville kunne afslås. De enkelte afslagsgrunde gennemgås nedenfor i pkt. 3.2.1. – 3.2.13.

3.2.1. Dobbelt strafbarhed og positiv-listen

Efter artikel 7, stk. 2, i forslaget til rammeafgørelse kan fuldbyrdelsesstaten som udgangspunkt lade anerkendelse af domme og fuldbyrdelse af sanktioner være betinget af, at dommen vedrører handlinger, som også udgør en overtrædelse efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning (kravet om dobbelt strafbarhed). I det omfang kravet om dobbelt strafbarhed ikke er opfyldt, kan fuldbyrdelsesstaten derfor afvise en anmodning efter artikel 9, stk. 1, litra b, medmindre den pågældende handling er omfattet af artikel 7, stk. 1 (positiv-listen).

Kravet om dobbelt strafbarhed kan således – som udgangspunkt – ikke stilles, hvis den handling, som ifølge dommen udgør en strafbar handling efter udstedelsesstatens lovgivning, er omfattet af den i artikel 7, stk. 1, nærmere opregnede liste over lovovertrædelser (positiv-listen), og lovovertrædelsen kan medføre fængselsstraf inden for en strafferamme på mindst 3 år i udstedelsesstaten.

Det vil være udstedelsesstatens lovgivning, der er afgørende for, om en konkret lovovertrædelse skal anses for omfattet af listen. Det er således uden betydning, om en tilsvarende lovovertrædelse i dansk lovgivning afgrænses på en anden måde eller er beskrevet med andre ord.

Som anført ovenfor under beskrivelsen af rammeafgørelsens indhold svarer positiv-listen i artikel 7, stk. 1, til listen i forslaget til rammeafgørelse om den europæiske bevissikringskendelse, som er nærmere omtalt i afsnit II, pkt. 2.

1970-konventionen indeholder en afslagsgrund vedrørende dobbelt strafbarhed i artikel 4, stk. 1. Efter Europarådets konvention om overførelse af domfældte artikel 3, litra e, kan overførelse af en domfældt kun finde sted, hvis den handling eller undladelse, som har foranlediget retsfølgen, er en forbrydelse efter fuldbyrdelseslandets lov eller ville have været en forbrydelse, hvis den var begået på fuldbyrdelsesstatens eget område.

Til forskel fra de øvrige rammeafgørelser vedrørende gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser giver forslaget til rammeafgørelse om overførelse af domfældte til afsoning mv. den enkelte medlemsstat mulighed for at afgive en generel erklæring om, at medlemsstaten ikke vil anvende positiv-li-

sten, jf. artikel 7, stk. 4. Medlemsstaterne kan således vælge at fastholde en ufravigelig betingelse om dobbelt strafbarhed for at overtage fuldbyrdelsen af en dom.

Som anført ovenfor må mulighederne for at forbedre resocialisering for domfældte personer, som er et væsentligt hensyn bag forslaget til rammeafgørelsen, almindeligvis antages at være bedst i det land, hvor domfældte er statsborger og/eller har fast bopæl, og hvor domfældte selv ønsker at afsone dommen, hvilket taler imod et ubetinget krav om dobbelt strafbarhed for at overtage fuldbyrdelsen. Et ubetinget krav om dobbelt strafbarhed ville også kunne medføre, at Danmark ikke ville kunne betinge udlevering af eftersøgte personer efter den europæiske arrestordre af, at den eventuelle idømte sanktion fuldbyrdes her. Tilsvarende ville Danmark heller ikke kunne afslå at udlevere den eftersøgte mod selv at fuldbyrde den idømte sanktion, hvis den handling, som ligger til grund for anmodningen om udleveringen, ikke er strafbar efter dansk lov. Er handlingen omfattet af positiv-listen, er Danmark imidlertid forpligtet til at udlevere de pågældende, jf. § 10 a i udleveringsloven, der gennemfører artikel 2 i den europæiske arrestordre.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør der derfor ikke være krav om dobbelt strafbarhed for at kunne overtage fuldbyrdelse af fængselsstraffe og andre frihedsberøvende foranstaltninger, hvis ikke et tilsvarende krav kan stilles som betingelse efter udleveringsloven for at udlevere eftersøgte med henblik på retsforfølgning eller straffuldbyrdelse. Det bemærkes dog, at den idømte sanktion ikke vil kunne tilpasses efter de foreslåede bestemmelser i § 29 b, stk. 2 og 3, når handlingen ikke er kriminaliseret i dansk ret, jf. pkt. 3.4 nedenfor og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 12 (§ 29 b). I sådanne tilfælde kan det formentlig blive særlig relevant at overveje, om der kan være anledning til at afkorte den faktiske fuldbyrdelse af straffen (afsoningen) gennem dansk rets regler om prøveløsladelse og benådning. Hertil kommer, at de lovovertrædelser, der er omfattet af positiv-listen, normalt vil være strafbare i alle medlemsstater. Det må derfor antages, at sager med denne problematik vil forekomme meget sjældent. Den praktiske betydning af positiv-listen vil således navnlig være, at der ikke i hvert enkelt tilfælde skal foretages en indgående kontrol af, om lovovertrædelsen ligeledes er strafbar i fuldbyrdelsesstaten.

På den baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at positiv-listen bør finde anvendelse, således at spørgsmålet om dobbelt strafbarhed alene kan kontrolleres for lovovertrædelser, der ikke er omfattet af